

מסורת הש"ס

6 גני העמק ערך שני לך בלובי... 7 גני העמק ערך שני לך בלובי... 8 גני העמק ערך שני לך בלובי...

ענבי סאלג. ענבי גפן המודלת גדלק: לחוויסא. ילפת: חייטו ארזניסא. הטין גביס: אמרא חרסא. על כחול של פושיו"ר מדס: וישוף. ימשח: לדבר אחר. לרעת: כלונכי פרסא. אצטוליות של פרסיס שמלרפין אומן בני סס המות: דמפקיד אביסיס. לואה על נכסיו: חלא שמוג. חומך חוק: מכל דבר. שהא טוב לו וממוק לחיטו ואלו ממנו כל האותו מביאו ליד חולי ששמו אחילו: סואלי ואמר מר. שהממרים יפין לגוף כל כך: משמך. מתממות: משלשן. משלשלות: מאשן. ונתנות כח: ולא משמך. אינן מתענגות את הלל להיות אסטטים ואע"פ שכן ממוקות: כל שקייני. כל משקין שאדם שמה לרפואה יש להן מנין ימים לשמותם יש מהן ג' יש מהן ז' יש מהן י"ב: כונא דסיסא דעלמין. מלא אלגוף מן שמתא שס מאלל העשו מקמה עדסיס ומלח: וככרוך גופיס כסדיניס. כדי שיתמסם גופו ויויע: וליכא דנוקמי. ולא יהיה אדם שיקלנו לפי שהועיה יפה לו: אכול שליש. מלא מעין שליש ושתה שליש והגח שליש כעין ריקס: ולכשכעוס. ומלא כעין כעס תעמוד על מילואך אלל אס תמלא מעין אכילה ושמיה לכשכעוס חקע: כעובל. לעבול שחומץ או פת ציין: שחאסך. שערבה לך: משוך ירך הימנ. שן אס תמלא את כריסך: טילא. יין רע: ויפק. חלשות: ריחפא. שיש לו ריח טוב מאל: כלפרני. לכריס: סויין לו. אס נתעברה בלותו שמיים: בעלי ראסן. חלסיס הכרה מתמת שיש להן ערך כמות כדלמרינן ככמות דף ע"ו: דלא טעיס מדי. בן הקוס למשמיס: נכפיס. נפלין מלותו חולי: טוים. קרפי"א: סס דלריא. סס רפואתה של דלריא דדרא שמה: קורעמי דפומי. קרוי"ג הגלל כקרקע מוזבל כולל הלאן: מוריקא דפומי. קרוי"ג הגלל כגדר של חומי שקורין כבייל: אלום. לועס כשיניו: כדרך ארץ. שאין לו כח לשמש: קפיוא. כלי מחוק ג' רביעות: ונדוקינסו. יכתס הדק: לנערופי. כמשמיס: פחד. דלנה עדואג על דבר העמיד כגון טירוד מונות או פחד איבי וקורין סינסי"א: פחרמר. מוקף דלנה: אכל ועמד. מיד קודס ששה מעט: הטושה אופן. טולן כלחמ: מעורת. סס אשה: ומיעוטן יפה. כשיס לחדס מעט מהס יפה לגופו לרפואה וטוב שיהא לו קלח משלל יהא לו כלום: אכל רובן קשה. כשיס לו הכרה: דרך. להלך כדריס: ודרך ארץ. משמיס: עושר. מיעוטו יפה ורובו קשה שמנעלו מת"מ ומגביה לנכו: חמין. לרחוק ולשמות: נפק. לרעת: דגוניוס. איילנדר"א: שלל כומנס. לקמיה מפרס: ופקוס דס למטה. היא ממעטת כפלים כגולן: למטה

מי שאחזו פרק שביעי גיטין

ע.ו

רב שימי בר אשי עבד ליה לההוא עובד כוכבים ב"ה. הקשה ליה אלמנן אמאי לא אסור לרפאות העובד כוכבים כדלמרינן כפ' אין מעמידין (ע"ז דף כ"ו). גבי מילדת ומתקה אפילו בשכר לפי שמגדלו לעצמות כוכבים ואורי"ד שמאל כדי להתחכם ברפואה שרי כדי שידע לרפאות ישראל ע"י כן אי"נ העובד כוכבים היה יודע שהיה נקי ברפואה ולא ושרי משום איצה או שמאל לא שייך כלן מגדל כן לעצמות כוכבים כמו נמילדת ומתיקה: דרך ועון. דלגת העון אי"נ עונש העון: חמשה קרובין לבייתא אבא ועמד ב"ה. משמע אפילו עושה אחד מהן נלמד מללא קלמרינן עלה דנעינן כסדרן: דקמתי

זיבורא מיחייא לא חי אדהכי והכי נשקיה רביעתא דחלא שמוג אפשר דחי פורתא ומפקיד לבייתא א"ר יהושע בן לוי אכל בשר שור בלפת ולן בלכנה בלילי י"ד או ט"ו בתקופת תמוז אחותו אחילו תנא והמלא כריסו אמכל דבר אחותו אחילו אמר רב פפא אפי' מתמרי פשיטא סד"א הואיל וזאמר מר תמרי משבען ומשוחן ומשלשן ומאשרן ולא מפנקן אימא לא קמ"ל וימא אחילו א"ר אלעזר אש של עצמות מאי אש של עצמות אמר אביי אש גרמי מאי אסותיה אמר אביי אמרה לי אם כולוהו שקייני תלתא ושבעא ותריוסר והאי עד דמתסי כולוהו שקייני אליבא ריקנא והאי בתר דאכל ושתי ועייל לביית הכסא ונפיק ומשי ידיה ומייתו ליה בונא דשתייתא דמלפניו ובונא דחמרא עתיקא וניגבלינהו בהדי הדדי וגיבול וניכרוך בסדיניה וניגניה וליכא דנוקמיה עד דקאי מנפשיה וכי קאי לישקליה לסדיניה מיניה ואי לא הדר עילויה אמר ליה אליהו ל' נתן * אכול בשליש ושתה שלישי והגח שלישי לכשכעוס תעמוד על מילואך תני ר' חייא הרובה שלא יבא לידי חולי מעיים יהא רגיל בכיבול קיין וחורף יסעודתך שהנאתך מומנה משוך ירך הימנה ואל תשהה עצמך בשעה שאתה צריך לנקבך אמר מר עוקבא האי מאן דשתי מיליא חיורא אחותו ויתק אמר רב חסדא שיתין מיני חמרא הוו מעליא דכולוהו סוכקא ריחנתא גרעא דכולוהו מיליא חיורא אמר רב יהודה האי מאן דיתוב בצפרני ניסן גבי גורא ושייף משחא ונפיק ויתוב כשמשא אחותו ויתק תנו רבנן ה"הקיו דם ושימש מטתו הוויין לו בניס ויתקין הקיו שניהם ושימשו הוויין להן בניס בעלי ראתן אמר רב פפא לא אמרן אלא דלא טעים מידי אבל טעים מידי לית לן בה אמר רבה בר בר חונא יבא מן הדרך ושימש מטתו הוויין לו בניס ויתקין תנו רבנן הבא מבית הכסא אל ישמש מטתו עד שישהה שיעור חצי מיל מפני ששד בית הכסא מלוה עמו ואם שימש הוויין לו בניס נכפיים תנו רבנן המשמש מטתו מעומד אוחותו עוית מיושב אוחותו דלריא היא מלמלה והוא מלמטה אוחותו דלריא מאי דלריא אמר רבי יהושע בן לוי סס דלריא דרדרא מאי דרדרא אמר אביי מוריקא דחוחי רב פפא אליס ובלע ליה רב פפי אליס ושדי ליה אמר אביי מי שאינו בקי בדרך ארץ ליתי ג' קפזי קורטמי דחוחי ונידוקינהו ונישליקינהו בחמרא ונישתי אמר רבי יוחנן הן הן החזירוני לנערותי: שלשה דברים מכחישים כחו של אדם ואלו הן פחד דרך ועון פחד דכתיב ילבי סחרחר עובני כחי דרך דכתיב יענה בדרך כחי עון דכתיב יכשל בעוני כחי: שלשה דברים מתיזין גופו של אדם ואלו הן האכל מעומד ושתה מעומד ושימש מטתו מעומד הקיו דם ועמד ישן ועמד שימש מטתו ועמד: ששה העושה אותן מיד מת ואלו הן הבא בדרך ונתייגע הקיו דם וכנס לבית המרחץ ושתה ונשחבר וישן על גבי קרקע ושימש מטתו אמר רבי יוחנן והוא שעשאו כסידרן אמר אביי כסידרן מת שלא כסידרן חליש איני והא מעורת עבדה ליה לעבדה תלת מינייהו ומית ההוא כחוש הוה: שמונה רובן קשה ומיעוטן יפה ואלו הן דרך ודרך ארץ עושר ומלאכה יין ושינה חמין וזהקות דם שמונה ממעטים את הורע ואלו הן המלח והרעב והנחק בבייה ושינה על גבי קרקע וגרדניות וכשות שלא בומנה והקות דם למטה כפלים תנא כשם שקשה למטה כפלים כך יפה למעלה כפלים אמר רב פפא למטה

עין משפט
נר מצוה

לעני רש"י
מיוורי [מיוורי"א].
קרת.
מיוורי. מדר.
קרפס"א. עויות החבורות
שיויים.
קרו"ג. כוכוס.
שכיל [שכיל"ל].
משה. גר שיויים.
סינסי"א [איש"א].
דגה.
איילנדרא [אלינדר"א].
כוסב.